

UNIVERSITATEA “BABEŞ-BOLYAI” CLUJ-NAPOCA

FACULTATEA DE FIZICA

Proprietati fizice ale unor oxizi ai
metalelor de tranzitie.

Coordonator stiintific
Prof.Dr. Romulus Tetean

Student doctorand
Adrian Vladescu

Cluj-Napoca 2012

Cuprins

1. INTRODUCERE	1
2. STRUCTURA PEROVSKITICA.	2
2.1. Proprietati fundamentale	3
2.2. Proprietatii magnetice	3
2.3. Proprietati de transport	4
3. TEHNICI EXPERIMENTALE	5
3.1. Metode de preparare	5
3.1.1. Reactia in stare solida	5
3.1.2. Metoda Sol-gel	5
3.1.3. Alierea mecanica	5
3.2. Analiza structurala	6
3.2.1. Difractia de raze X	6
3.2.2. SEM (Scanning Electron Microscopy)	6
3.3. Investigatii magnetice si de transport	7
3.3.1. VSM (Vibrating Sample Magnetometer)	7
3.3.2. Metoda celor patru contacte	7
3.3.3. μ SR (Muon Spin Rotation/Relaxation/Resonance)	7
4. REZULTATE	9
4.1. Sistemul $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$	9
4.1.1. Prepararea probelor	9
4.1.2. Analiza structurala	9
4.1.3. Proprietati magnetice si de transport ale compusului $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$	10
4.1.4. Concluzii preliminare	14
4.2. Sistemul $\text{Pr}_{0.7}(\text{Ca}_{1-x}\text{Sr}_x)_{0.3}\text{CoO}_3$	15
4.2.1. Prepararea probelor	15

4.2.2. Analiza structurala	15
4.2.3. Proprietati magnetice si de transport ale compusului $\text{Pr}_{0.7}(\text{Ca}_{1-x}\text{Sr}_x)\text{CoO}_3$	15
4.2.4. Concluzii preliminare	19
4.3. Sistemul $\text{Nd}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$	19
4.3.1. Prepararea probelor	19
4.3.2. Analiza structurala	19
4.3.3. Proprietati magnetice si de transport ale sistemului $\text{Nd}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$	20
4.3.4. Concluzii preliminare	21
4.4. Sistemul $\text{La}_{1.2}\text{R}_{0.2}\text{Ca}_{1.6}\text{Mn}_2\text{O}_7$ (cu R = Nd, Ho, Yb)	22
4.4.1. Prepararea probelor	22
4.4.2. Analiza structurala	22
4.4.3. Masuratori magnetice	22
4.4.4. Concluzii preliminare	24
Concluzii	25
Referinte selectate	27
Lista de publicatii	28

Cuvinte cheie: Compusi pe baza de cobaltite si manganite; difractie de raze X; Masuratori magnetice, masuratori μSR , Efectul magnetocaloric, Magnetorezistenta, Temperatura de tranzitie.

1. Introducere

Cobaltitele cu structura perovskitica au fost studiate in ultima perioada cu un interes sporit, datorita proprietatilor lor specifice, care le propun ca materiale adecvate in utilizarea lor in obtinerea de reactoare chimice, membrane de separare de gaz si multe alte aplicatii[1].

Structurile magnetice, in special cele ale cobaltitelor stratificate cu un continut de oxigen de 5.5 per formula unitate, sunt inca amplu dezbatute. Determinarea structurii magnetice este o sarcina complexa, deoarece, contrar altor tipuri de materiale, ioni de Co din aceste materiale pot avea diferite stari de spin. Raportul dintre diferitele configuratii ionice ale cobaltului este determinat de continutul de oxigen, urmata de conditia neutralitatii sarcinii.

Proprietatile de transport ale cobaltitelor, depinzand de continutul de oxigen, vor apartine fie clasei metalelor cu o slaba conductivitate, fie clasei semiconductorilor (cu exceptia compusului metalic SrCoO_3)

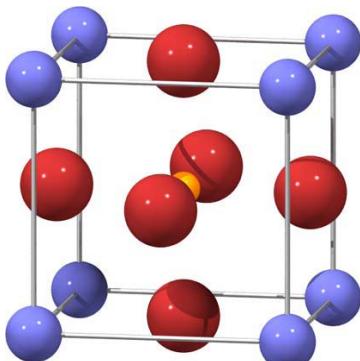
Perovsktii pe baza de mangan, care prezinta MR/CMR au fost studiati in amanunt in ultimii ani [2, 3]. Recent, atentia a fost indreptata catre alti compusi TM cu valente extinse, cum ar fi compusi perovskitici pe baza de Co sau Fe [4, 6].

Manganitele dublu-stratificate aparținând seriei Ruddlesden–Popper series ($n=2$), au fost intens studiate datorita prezentei în acești compusi a magnetorezistenței colosale și a structurii magnetice complexe [7, 8]. Magnetorezistența colosală a fost initial observată în acești compusi stratificați, de către Moritomo et al. în compusul $\text{Sr}_{2-x}\text{La}_{1+x}\text{Mn}_2\text{O}_7$ ($x=0.2$), acesta având o temperatură Curie, specifică ordonării feromagnetice tridimensionale, de 126K [7].

Aceasta lucrare este structurată în patru capitol, urmate de concluzii generale. Capitolul 1 este o scurta introducere continând informații legate de istoria și dezvoltarea cercetării oxizilor metalelor de tranziție. Capitolul 2 conține o scurta introducere teoretică asupra proprietăților structurale, magnetice și de transport ale acestor materiale. Al treilea capitol prezintă tehniciile experimentale folosite în vederea obținerii și analizării probelor. Capitolul patru conține rezultatele obținute în urma măsurătorilor, pe următoare compusi: $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$, $\text{P}_{0.7}(\text{Ca}_{1-x}\text{Sr}_x)_{0.3}\text{CoO}_3$, $\text{Nd}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$, cu diferite valori ale lui x , și $\text{La}_{1.2}\text{R}_{0.2}\text{Ca}_{1.6}\text{Mn}_2\text{O}_7$ (unde $\text{R} = \text{Nd}, \text{Sm}, \text{Ho}$ or Yb).

2. Structura perovskitica.

Structura perovskitica este adoptata de multi oxizi care au formula chimica ABO_3 . In celula cubica ideală a unui astfel de compus, atomii de tip A se situeaza la colturile cubului in pozitiile $(0, 0, 0)$, atomii de tip B in centrul cubului in pozitiile $(1/2, 1/2, 1/2)$ iar atomii de oxigen se afla in centrul fetelor cubului in pozitiile $(1/2, 1/2, 0)$. (Figura 2.1)

Figura 2.1. Celula unitate cubica a unui perovskit [10].

Tabelul 2.1. Pozitiile atomice in perovskitii cu structura cubica

Site	Location	Co-ordinates
A cation	(2a)	$(0, 0, 0)$
B cation	(2a)	$\left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right)$
O anion	(6b)	$\left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}, 0\right) \left(\frac{1}{2}, 0, \frac{1}{2}\right) \left(0, \frac{1}{2}, \frac{1}{2}\right)$

Folosind difractia de raze X si tehnica imprastierii de neutroni, au fost posibile studii detaliate asupra perovskitilor cu pamanturi rare. Multe studii anterioare au raportat faptul ca in general perovskitii prezinta o structura cubica sau pseudo-cubica dar pe masura ce studiile au continuat, numarul de simetrii propuse a crescut.

Pe masura ce tehniciile experimentale s-au imbunatatit, a fost posibila o determinare mai precisa a structurii unor perovskiti, care au fost apoi folositi ca baza pentru modelari ulterioare. Multe dintre materiale prezinta structura distorsionata ortorombica Pnma la temperatura camerei. Este posibila o distorsune si mai pronuntata a structurii care va rezulta intr-o structura romboedrala cu un grup spatial de tip R3c.

Oricare dintre cationii trivalenti de tip 3d pot realiza o substitutie. Efectul principal al diferitelor substitutii il reprezinta modificarea numarului de electroni de pe orbitalul 3d si alterarea distantelor interatomice si a unghiurilor de legatura. Manganitele cu valenta mixta pot prezenta ordine magnetica, ordine de sarcina si ordine orbitala [9].

Din punct de vedere chimic, sistemul este caracterizat de o larga varietate de cationi, care vor ocupa pozitia din centrul celulei unitate cubice. Structura ideală cubica va fi distorsionata datorita diferențelor dintre dimensiunile cationilor, motiv pentru care va aparea efectul Jahn-Teller. Structurile distorsionate sunt in general de tip ortorombic.

2.1. Proprietati fundamentale

In structurile perovskitice, cei mai importanți parametrii, folositi într-o mare măsură, pentru a modifica compozitia chimică, sunt ocuparea benzii (sau nivelul de dopaj) și largimae benzii (interactiunea electron hopping).

Ambii parametrii controlează energia cinetică a electronilor de conductie, care nu guvernează doar fenomenul metal – isolator, ci și competiția dintre interacțiunile magnetice, i.e. ferromagnetic vs. antiferromagnetic, în perovskiti [11].

O alta trăsătură importantă a perovskitilor și a structurilor asemănătoare este faptul că acești compuși sunt potriviti pentru procedura carrier – doping deoarece structura este foarte stabila în ceea ce privește modificările la nivelul pozitilor A.

2.2. Proprietății magnetice

Dacă interacțiunile dintre momentele magnetice sunt suficiențe de puternice se poate ajunge la ordine magnetică. În cazul oxizilor metalici 3d, ordinea la distanță este cauzată de interacțiunile de schimb, care sunt de fapt de origine electrostatică.

Interacțiunile de dublu schimb coreleză proprietățile magnetice și electronice ale unui material. În cobaltite, dublul schimb poate fi introdus prin scăderea continutului de oxigen, introducând ioni de Co^{4+} în locul ionilor de Co^{3+} datorită neutralității sarcinii. Acest lucru va conduce la stări electronice degenerate. Zener a arătat [12, 13] că interacțiunea magnetică duce la ridicarea degenerării acestor două stări prin crearea a două funcții de undă rezonante. Dublul schimb asociază apariția cuplajului ferromagnetic al momentelor magnetice (pe nivelul de energie t_{2g}) cu delocalizarea unui electron e_g .

Deoarece în mulți oxizi ionii magnetici nu sunt suficienți de apropiati, nu va mai fi posibilă explicarea cuplajului magnetic cu ajutorul mecanismului DE. În plus, ionii magnetici sunt deseori separați printr-un anion non-magnetic, ca de exemplu oxigenul.

Kramers și mai târziu Anderson au propus un mecanism numit superschimb [14, 15]. Pentru un astfel de mecanism momentele magnetice ale cationilor magnetici sunt cuplați indirect prin intermediul unui anion. Interacțiunea de superschimb se bazează pe minimizarea consumului energetic la transferul unui electron virtual de pe un orbital plin de tip p al ionului de oxigen, pe stările excitate ale ionilor magnetici de Co învecinați.

Ionii metalelor de tranzitie 3d sunt speciali deoarece orbitalii lor de tip d sunt doar parțial ocupati. În cazul ionului Co^{3+} , doar 6 electroni ocupă stările orbitale din 10 posibili. În cazul unui camp cristalin slab nivelele sunt ocupate în acord cu legea lui Hund (supunându-se principiului lui Pauli), care cere ca spinul total să fie maximizat.

Efectul magnetocaloric

Efectul magnetocaloric este o variație izoterma a entropiei magnetice sau o modificare a temperaturii adiabatice a unui material magnetic la aplicarea unui camp magnetic extern. Compozii care suferă tranzitii dependente de temperatura de la starea paramagnetică la cea feromagnetică prezintă un efect magnetocaloric “negativ” destul de mare, în care variațiile izoterme ale entropiei magnetice sunt negative [17-19].

Desi cobaltitele cu structura perovskitica nu au primit aceeași atenție ca și manganitele, aceste materiale au prezentat totuși un interes considerabil datorită posibilității folosirii lor în medii magnetice, materiale catodice etc.

2.3. Proprietăți de transport

Când în oxiziile metalelor de tranzitie (TM), orbitalii 3d se suprapun cu orbitalii de tip 2p ai oxigenului, și formează benzi de energie, acestia ar trebui să conduca la apariția unei conductivități metalice. Dar, ionii metalelor de tranzitie fiind destul de mici (mai ales cei de tip 3d), iar unghiul TM - O - TM este în general inclinat, duce la formarea unei benzi de energie îngustă.

In plus repulsia coulombiana dintre electroni va duce la localizarea acestora, rezultând proprietăți izolatoare. Aproximativa folosită pentru a descrie metalele de tranzitie se numește modelul Mott-Hubbard, unde repulsia dintre electroni este luată în considerare doar dacă acestia aparțin aceluiași atom [20].

Pentru sisteme dezordonate cu stări localizate (lărgimi de banda înguste) dinamica electronilor poate fi explicată cu ajutorul VRH (Variable Range Hopping). În procesul de hopping diferența de energie este întotdeauna dată de un phonon. Probabilitatea de hopping poate deveni atât de mică încât tranzitiile către pozitii îndepărtate ca distanță, necesitând mai puțină energie, devin mai probabile.

Magnetorezistența

Desi descoperita în 1856 de către William Thomson, fenomenul de magnetorezistență anizotropă, a gasit aplicații doar recent, în senzori de camp magnetic. Magnetorezistența

anizotropica este differenta dintre rezistivitatea locala a materialului depinzand de curentul magnetic parallel sau perpendicular pe directia de magnetizare locala.

Magnetorezistenta este practic proprietatea unui material de a-si modifica rezistivitatea electrica cand asupra lui este aplicat un camp magnetic extern [21]

3. Tehnici experimentale

3.1. Metode de preparare

3.1.1. Reactia in stare solida

In multe situatii putem obtine un material solid cu proprietati noi pornind de la precursori solizi sau prin transformari in faza solida ale aceluiasi material, prin metoda reactiei in stare solida.

Un foarte important aspect al materialelor obtinute astfel este acela ca prezinta un numar considerabil de pori [22].

In general sinterizarea in stare solida are loc in sisteme monofazice si se pot observa trei etape distinct ale procesului:

- Aparitia asa numitelor gaturi inter-granulare
- Are loc cresterea gaturilor intergranulare
- In stadiul al treilea lungimea de difuzie este mai mare si ca urmare modificarile in structura materialelor sunt mai mici si mai lente.

Difuzia si recristalizarea sunt mecanismele dominante in sinterizari la temperaturi inalte [22].

3.1.2. Metoda Sol-gel

Procesul sol-gel este o tehnica chimica “uda” (a.k.a. depunere chimica a solutiei) in prezent foarte raspandita in domeniul stiintei materialelor si a ingineriei caramice [23, 24]

Aceasta metoda este in special folosita la obtinerea unor materiale pornind de la o solutie chimica care actioneaza ca precursor pentru o retea integrata (sau gel), fie ca particule discrete fie ca retea de polimeri.

3.1.3. Alierea mecanica

Fiind printre cele mai recente tehnici de obtinere a materialelor magnetice, macinarea mecanica ne permite sa obtinem microstructuri cu proprietati magnetice specifice. Pulberile

materialelor si bilele de otel sunt plasate impreuna in boluri pentru procesul de macinare. Pentru a evita oxidarea, bolurile sunt, de obicei, incarcate cu pulberi de materiale in diferite tipuri de atmosfera (argon, heliu, azot) sau vid.

În timpul procesului mecanic de macinare va avea loc fragmentarea (până la scara nanometrica), precum și îmbinarea între diferite elemente, în acest fel putand fi obținute materiale nanocompozite.

3.2. Analiza structurala

3.2.1. Difractia de raze X

Determinanții majori ai structurii unui material și, astfel, ai proprietăților sale sunt elementele chimice constitutive, precum și modul în care au fost procesate pana la forma finală. Aceste caracteristici, luate împreună și tinandu-se cont de legile termodinamicii, dicteaza microstructura unui material și astfel, proprietățile sale.

Pentru a putea face o astfel de caracterizare este nevoie de o sursa de raze și de asemenea de un detector. Unul dintre obstacolele intalnite este faptul ca atomii sunt prea mici pentru a fi observati cu ajutorul luminii vizibile, aceasta avand un domeniu de lungimi de unda de la ~4000 la ~7000 Å. Problema este rezolvata prin folosirea razelor X deoarece acestea sunt radiatii electromagnetice de unda scurta și astfel permit observarea fiecarui atom in parte.

In laboratorul nostru, folosim difractometrul de raze X Brucker Advance D8 AXS.

3.2.2. SEM (Scanning Electron Microscopy)

SEM-ul (Scanning Electron Microscope) este un microscop care foloseste electroni in locul luminii pentru a genera o imagine. Exista mai multe avantaje in folosirea SEM in locul unui microscop care foloseste lumina.

SEM-ul are o adancime mare a campului, ceea ce permite o focusare pe o suprafața mare a probei. De asemenea produce imagini cu o rezolutie foarte buna ceea ce inseamna ca trasaturile apropiate ca distanta pot fi investigate in acelasi timp. Pregatirea probelor pentru masuratori SEM este relativ simpla fiind necesar doar ca proba sa fie conductiva. Combinatia

dintre puterea de marire, largimea de focusare, rezolutia foarte buna si usurinta cu care pot fi observate trasaturile probei fac ca acest procedeu sa fie foarte utilizat in mai multe domenii de cercetare.

3.3. Investigatii magnetice si de transport

3.3.1. VSM (Vibrating Sample Magnetometer)

Masuratorile magnetice au fost realizate in domeniul de temperatura 4.2-900K cu ajutorul VSM 12T Cryogen Free Magnet Cryogenic Ltd.

Un VSM (vibrating sample magnetometer) functioneaza dupa legea de inductie a lui Faraday, care ne spune ca un camp magnetic variabil va produce un camp electric. Acest camp electric poate fi masurat obtinandu-se astfel informatii legate de campul magnetic variabil. VSM-ul este folosit in caracterizarea comportamentului magnetic in cazul materialelor magnetice.

3.3.2. Metoda celor patru contacte

Rezistivitatile electrice au fost masurate cu ajutorul criostatului CFM - 7T (Cryogenic Ltd.) folosind metoda celor patru contacte intr-un domeniu de temperatura de la 5 la 300K si in campuri magnetice de pana la 7 T.

Una dintre tehnici experimentale cel mai frecvent utilizate este metoda celor patru contacte. Aceasta configurație este formata din patru terminale electrice independente din care două terminale sunt folosite pentru a aplica curent la proba, iar celelalte două terminale măsoară caderile de potential rezultante, pe o anumita porțiune de probă.

3.3.3. μ SR (Muon Spin Rotation/Relaxation/Resonance)

μ SR (muon spin rotation) [25, 26-28] este o metoda experimental relativ noua. Ca urmare a sensibilitatii la momente magnetice mici (sub $10^{-3} \mu_B$) si a timpului disponibil foarte scurt (microsecunde), se pot obtine informatii care nu sunt accesibile altor metode microscopice.

μ SR partine familiei de metode experimentale NMR (Nuclear Magnetic Resonance), EPR (Electronic Paramagnetic Resonance), imprastiere de neutroni si Mössbauer.

Aplicat in cazul Fizicii corpului solid, metoda μ SR este o unealta foarte folositoare pentru investgarea campurilor hiperfine, ale momentelor magnetice electronice si nucleare, al fenomenelor critice etc. Este de asemenea sensibila la separarile de faze si astfel este deseori folosita pentru a face diferența intre competitia si coexistenta diferitelor stari magnetice fundamentale.

4. Rezultate

4.1. Sistemul $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$

4.1.1. Prepararea probelor

Probele policristaline apartinand sistemului $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$ unde $x = 0.3, 0.4$ si 0.5 au fost obtinute prin metoda reactiei in faza solida, pornind de la pulberi de mare puritate ca Pr_6O_{11} , SrCO_3 si Co_3O_4 .

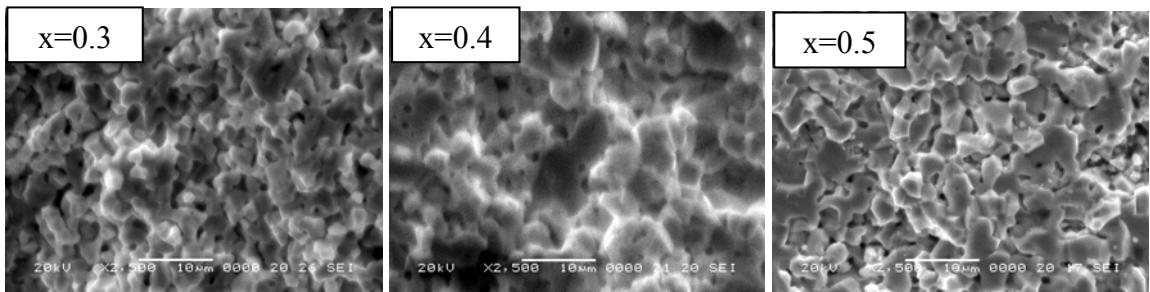
4.1.2. Analiza structurala

Difractiile de raze X au fost realizate la temperatura camerei cu ajutorul difractometrului Brucker Advance D8 AXS iar rafinarile Rietveld au fost facute cu ajutorul programului TOPAS. Difractiile de raze X au aratat in toate probele prezenta unei singure faze perovskitice, cu o simetrie ortorombica ($Pnma$) in cazul probei cu $x=0.3$ si cu o simetrie monoclinica ($P2_1/m$) in cazul probelor cu $x = 0.4$ si 0.5 , parametrii celulei unitate fiind prezentati in Tabelul 4.1. Rezultatele obtinute sunt in buna concordanta cu rezultatele publicate anterior [29-32].

Tabelul 4.1. Parametrii de retea ai sistemului $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$

x	Tipul structurii	a(Å)	b(Å)	c(Å)	β
0.3	<i>Pnma</i>	5.42	7.60	5.37	90
0.4	<i>P2₁/m</i>	5.38	5.43	7.60	90.068
0.5	<i>P2₁/m</i>	5.38	5.41	7.62	90.255

Rezultatele SEM obtinute pe sistemul $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$ ($x = 0.3, 0.4$ and 0.5) sunt prezentate in Figura 4.1. Se observa ca dimensiunile particulelor sunt de aproximativ $4 \mu\text{m}$. Se poate observa de asemenea, ca asa numitele gaturi inter-granulare, care duc la o mai buna conductie, sunt formate.

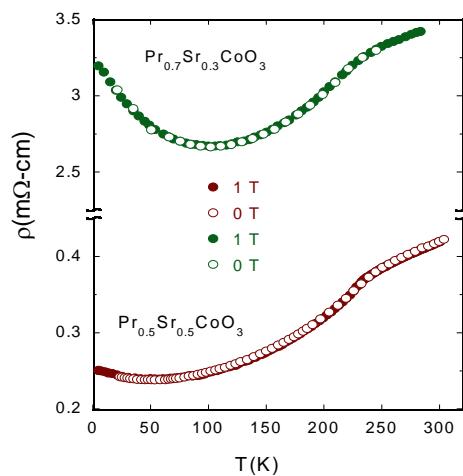
Figura 4.1. Imaginele SEM pentru sistemul $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$ cu $x = 0.3, 0.4$ si 0.5

Analiza chimica a probelor obtinute dupa presare si sinterizare a fost realizata cu ajutorul unui spetrometru EDX (Oxford Instruments) atasat unui SEM JSM 5600 LV type (JEOL company), aflat la Univ. Tehnica Cluj-Napoca.

4.1.3. Proprietati magnetice si de transport ale compusului $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$

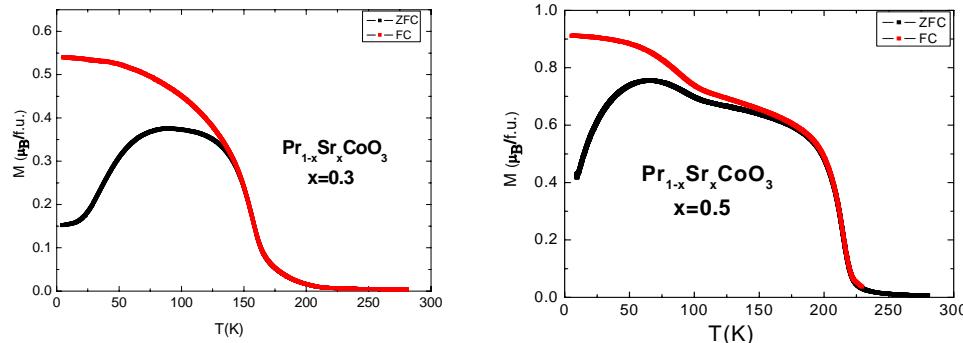
Investigatiile magnetice asupra compusului $\text{Pr}_{0.5}\text{Sr}_{0.5}\text{CoO}_3$ au aratat ca acesta prezinta doua tranzitii de faza: o tranzitie de faza la temperaturi joase la $T_A \approx 110$ K si o tranzitie de faza la $T_C \approx 220$ K [30-32]. Tranzitia T_C de la temp inalte este tipica cobaltitelor. In schimb cea de la temperaturi joase T_A este inca controversata. Mahendirian and Schiffer [30] au gasit un maxim al coercivitatii in jurul temp T_A .

In timp ce PrCoO_3 este un paramagnet isolator, probele dopate cu Sr, cu $x = 0.3, 0.4$ si 0.5 , au un comportament foarte diferit. Dependenta rezistivitatii de temperatura pentru probele $\text{Pr}_{0.7}\text{Sr}_{0.3}\text{CoO}_3$ si $\text{Pr}_{0.5}\text{Sr}_{0.5}\text{CoO}_3$ arata un comportament metalic, in domeniul temperaturilor inalte si o intriganta rasturnare de situatie la temperatura joase, sub 100K. In ciuda faptului ca aceasta apare in jurul T_A , pare a nu fi de origine intrinseca ci probabil apare datorita proceselor de imprastiere a purtatorilor de sarcina la granitele dintre graanti, dupa cum se intampla in manganitele policristaline si in alti oxizi ai metalelor de tranzitie [35].

Figura 4.2. Dependenta de temperatura a rezistivitatii pentru $x=0.3$ si $x=0.5$ [36]

In $\rho(T)$, nu s-au gasit semne ale modificarilor magnetice, la T_A . Probabil aceste modificari sunt mascate de dezordine si de efectele de la granitele dintre graunti (Figura 4.2)

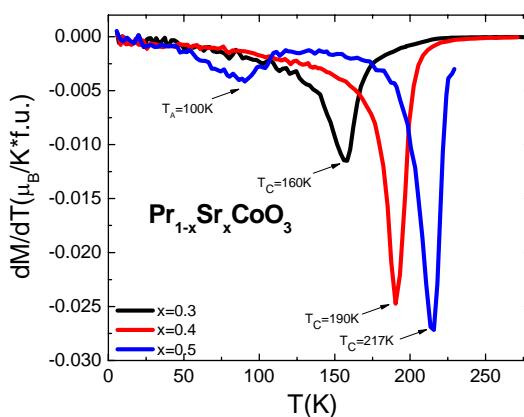

Figura 4.3. Magnetizarea dupa ZFC si FC pentru $x = 0.3$ si $x=0.5$ [36, 37]

Magnetizarile FC si ZFC cresc abrupt sub 240K, in jurul temperaturii de tranzitie T_C in cazul probei cu $x=0.5$ aratand de asemenea o trasatura sub T_A la aproximativ 100K. In cazul probei cu $x = 0.3$ se poate observa ca dependent de temperatura a magnetizarii sugereaza un comportament feromagnetic avant $T_C = 160K$.

Curbele de magnetizare ZFC, realizate in 0.1T, difera de curbele FC sugerand o puternica crestere a anizotropiei magneto-cristaline odata cu scaderea temperaturii sub T_C . In timp ce tranzitia la temperaturi inalte este similara [33] altor cobaltite cu o largime a benzii de la moderat la mare, cea de-a doua tranzitie este inca controversata[34, 38] si pare a fi legata de schimbari in natura interactiunilor magnetice (Figura 4.3).

Temperaturile de tranzitie au fost determinate ca fiind minimul derivatei $\frac{\partial M}{\partial T}$.

Figura 4.4. Determinarea punctelor de inflexiune ale tranzitiilor cu ajutorul derivatei $\frac{\partial M}{\partial T}$

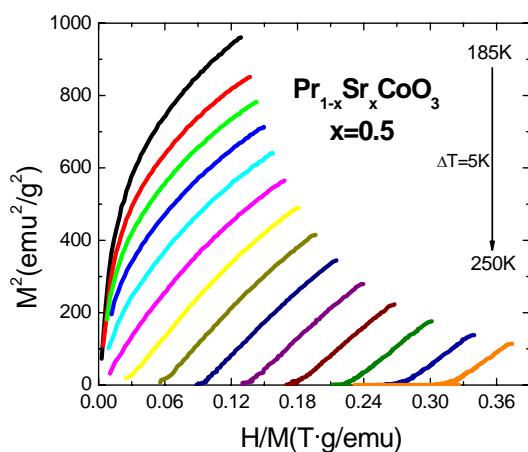
Ca si in cazul masuratorilor ZFC/FC, temperaturile de tranzitie pot fi observate la aproximativ 160K in cazul probei $\text{Pr}_{0.7}\text{Sr}_{0.3}\text{CoO}_3$, la 190K in cazul probei $\text{Pr}_{0.6}\text{Sr}_{0.4}\text{CoO}_3$, dar nici o alta trasatura nu poate fi observata la temperatura mai joase. In cazul probei $\text{Pr}_{0.5}\text{Sr}_{0.5}\text{CoO}_3$, se pot observa ambele tranzitii (Figure 4.4).

Magnetizarea probelor nu se satureaza nici macar in campuri de 12 T, acest fapt sugerand existenta dezordini de spin in sistemul cu ionii de Co^{3+} si Co^{4+} aflandu-se in stari de spin diferite si de asemenea coexistenta starilor paramagnetice si feromagnetice.

Prezenta celor doua tranzitii magnetice este prezenta in masuratorile de susceptibilitate in curent alternativ (realizate la 1000Hz). $\chi'(T)$ prezinta un peak corespunzator temperaturii de tranzitie T_C dupa care descreste odata cu descresterea temperaturii avand un mic maxim in zona temperaturii T_A .

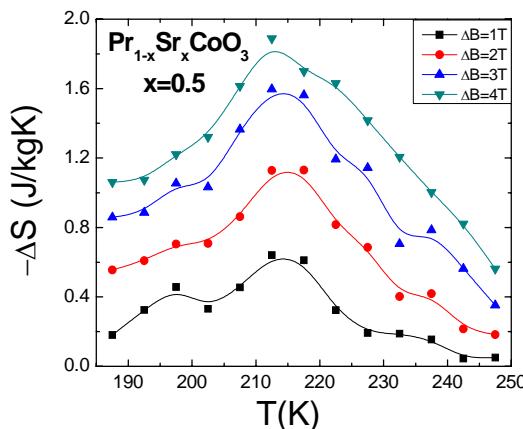
Pentru a investiga efectul magnetocaloric, au fost masurate izotermele de magnetizare ale probelor cu o variatie a campului de la 0 la 4T (pas de 1T) in jurul temperaturii de tranzitie T_C .

Pentru a studia natura tranzitiilor magnetice am realizat o reprezentare de tip Arrott, pornind de la criteriul Benerjee [40]. In Figura 4.5 am reprezentat M^2 in functie de M/H unde am observat o panta pozitiva, ceea ce inseamna ca probele prezinta o tranzitie magnetic de ordinal doi.

Figura 4.5. Reprezentarea Arrott obtinuta din M masurat functie de izotermele de magnetizare, pentru proba cu $x = 0.5$

Dependenta de temperatura a variației entropiei magnetice într-un camp magnetic de 1, 2, 3 și 4 T este prezentată în Figura 4.6, ca exemplu.

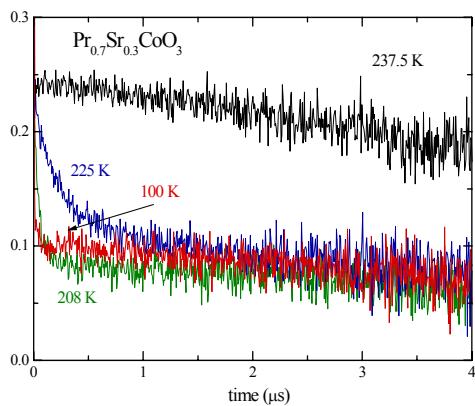
Figura 4.6. dependenta de temperatura a variatiei entropiei magneticepentru proba cu $x = 0.5$ si $\Delta B = 1, 2, 3$ si 4T .

Valorile maxime ale variatiei entropiei apar in jurul temperaturii de tranzitie in cazul fiecarui compus. Puterea relative de racire (RCP), creste de la proba cu $x=0.3$ la proba cu $x=0.5$ valorile fiind prezентate in Tabelul 4.2. Tot din acest table putem observa ca valorile RCP depind de stoichiometria probei, valorile crescand odata cu descresterea continutului de Pr.

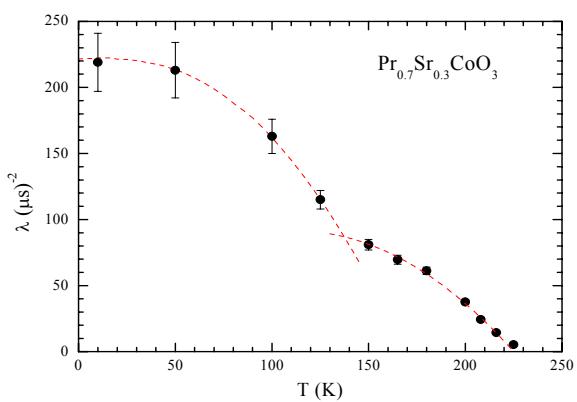
Tabelul 4.2. Valorile RCP pentru probele $\text{Pr}_{0.7}\text{Sr}_{0.3}\text{CoO}_3$ si $\text{Pr}_{0.6}\text{Sr}_{0.4}\text{CoO}_3$ and $\text{Pr}_{0.5}\text{Sr}_{0.5}\text{CoO}_3$

RCP (J/Kg)			
	$x=0.3$	$x=0.4$	$x=0.5$
$\Delta B=4\text{T}$	56.73	70.84	107.14
$\Delta B=3\text{T}$	40.02	48.64	79.61
$\Delta B=2\text{T}$	23.03	29.14	45.97
$\Delta B=1\text{T}$	9.6	13.25	19.6

Au fost realizate de asemenea experimente de μ SR pe probele din sistemul $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$ ($x = 0.3, 0.4$ si 0.5). Rezultatele pentru proba cu $x=0.3$ sunt prezентate in Figurile 4.7, 4.8.

Figura 4.7. Spectrele μ SR inregistrate la temperaturi în jurul temperaturii de tranziție pentru proba $\text{Pr}_{0.7}\text{Sr}_{0.3}\text{CoO}_3$.[36, 39]

Figura 4.8. Dependența rate de relaxare de temperatură pentru proba $\text{Pr}_{0.7}\text{Sr}_{0.3}\text{CoO}_3$ [36, 39]

Dupa cum se observa in Figura 4.8, $\lambda(T)$ indica existenta unei duble tranzitii magnetice. Din aceste date putem presupune ca din moment ce tranziția feromagnetică de la temperaturi înalte la T_C este datorată dopajului, cea de la temperatura joasă T_A rezultă dintr-o modificare în natura cuplajului magnetic dintre ionii de Co [39].

4.1.4. Concluzii preliminare

Probele policristaline din sistemul $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$ ($x = 0.3, 0.4$ and 0.5) au fost investigate cu ajutorul masurătorilor magnetice convenționale cat și cu ajutorul matodei μ SR.

Astfel, a fost gasita in aceste probe prezenta unei duble tranzitii magnetice.

Masurările electrice indică o magnetorezistență scăzută, comportament metalic la temperatură înalte și efect de imprăstiere de sarcini la granitele dintre grauni.

4.2. Sistemul $\text{Pr}_{0.7}(\text{Ca}_{1-x}\text{Sr}_x)_{0.3}\text{CoO}_3$

4.2.1. Prepararea probelor

Compusii $\text{Pr}_{0.7}(\text{Ca}_{1-x}\text{Sr}_x)_{0.3}\text{CoO}_3$ cu $x = 0, 0.2, 0.5, 0.7, 0.8$ si 0.95 au fost obtinuti prin metoda reactiei in faza solida.

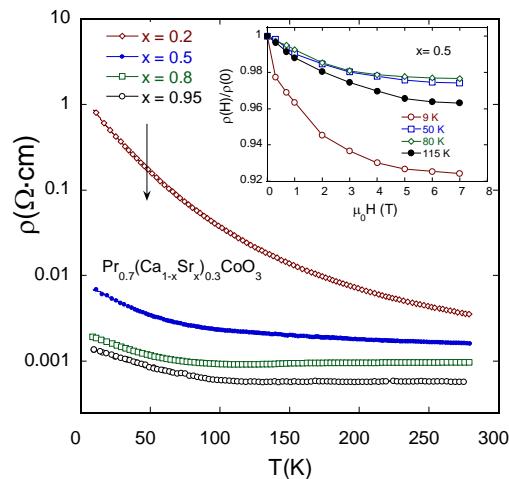
4.2.2. Analiza structurala

Difracțiile de raze X au fost realizate la temperatura camerei cu ajutorul difractometrului Brucker Advance D8 AXS iar rafinarile Rietveld au fost facute cu ajutorul programului TOPAS. Difracțiile de raze X au aratat in toate probele prezenta unei singure faze perovskitice in limita sensibilitatii experimentului toate probele prezentand o simetrie ortorombica de tip Pnma.

4.2.3. Proprietati magnetice si de transport ale compusului $\text{Pr}_{0.7}(\text{Ca}_{1-x}\text{Sr}_x)\text{CoO}_3$

Rezistivitatile au fost masurate pentru toate probele intr-un cryostat de tip CFM-7 T (Cryogenic Ltd.) cu ajutorul metodei celor patru contacte intr-un domeniu de temperatura de la 5 la 300K si in campuri magnetice de pana la 7T.

Probele prezinta un comportament de tip semiconductor la temperatura joase, in ciuda valorilor foarte mici ale rezistivitatii electrice.

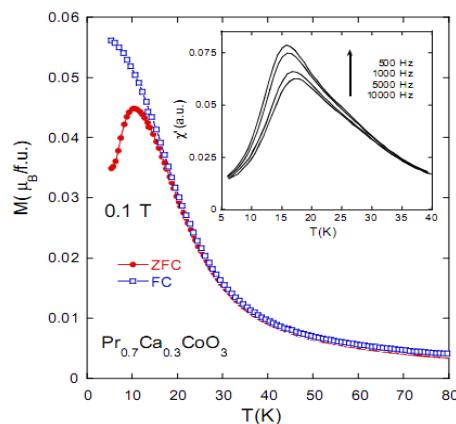

Figura 4.9. Dependența de temperatură a rezistivitatii electrice in camp 0, pentru probele cu $x = 0.2, 0.5, 0.8$ and 0.95 . In inset: $\rho(H)/\rho(0)$ masurat la 9 K , 50 K , 80 K si 150 K pentru proba cu $x = 0.95$ [43].

Probele cu $x > 0.5$ au un comportament metalic pana la aproximativ 100K, dupa care, la temperaturi mai scazute prezinta un comportament de tip semiconductor ($d\rho/dT < 0$), probabil datorita efectelor de la granitele dintre graanti [42].

Toate probele prezinta magnetorezistenta negativa. Pentru probele cu continut mare de Ca magnetorezistenta are valoare maxima la temperaturi joase in campuri de 7T, dupa cum se poate observa in inset-ul din Figura 4.9.

Cobaltitele $\text{Pr}_{0.7}\text{Ca}_{0.3}\text{CoO}_3$, prezinta de asemenea un comportament de tip glass, indicand un sistem magnetic neomogen. Dependenta magnetizarii de temperatura prezinta o bifurcatie intre curbele ZFC si FC la o temperatura ireversibila T_{irr} asa cum se observa in Figura 4.10

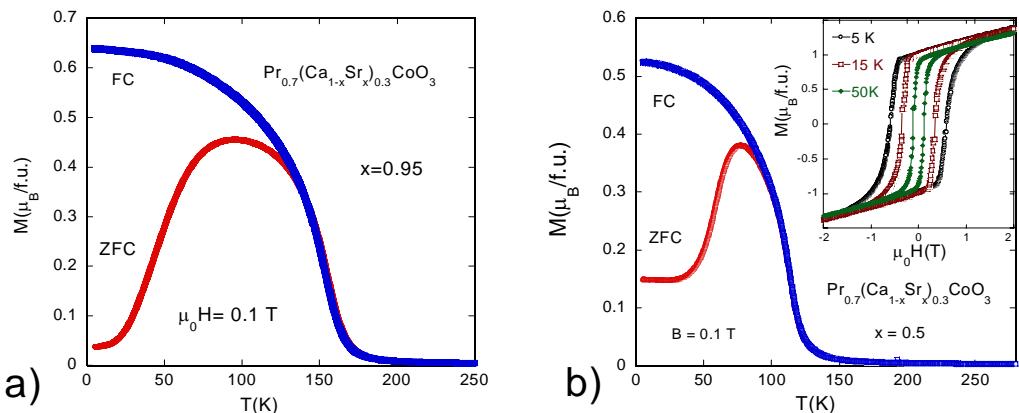

Figure 4.10. Magnetizarile FC si ZFC pentru proba of $\text{Pr}_{0.7}\text{Ca}_{0.3}\text{CoO}_3$ ca functie de temperatura. In the inset, $\chi'(T)$ este reprezentat la diferite frecvente [44].

Susceptibilitatea in curent alternativ prezinta cate un maxim atat pentru partea reala $\chi'(T)$ cat si pentru partea imaginara $\chi''(T)$. In inset-ul Figurii 4.10 $\chi'(T)$ este reprezentata la diferite frecvente.

Cresterea rapida a magnetizarii in jurul T_C semnaleaza tranzitia de faza de la starea paramagnetica la cea ordonata magnetic (Figura 4.11). Dependenta de temperatura a magnetizarii prezinta efecte de memorie incepand de la temperaturi sub temperatura de tranzitie T_C pana la cea mai scazuta temperatura, cu o bifurcatie intre curbele ZFC si FC la o temperatura ireversibila T_{irr} .

Bifurcatia dintre curbele M_{ZFC} si M_{FC} este tipica cobaltitelor dopate [45, 46].

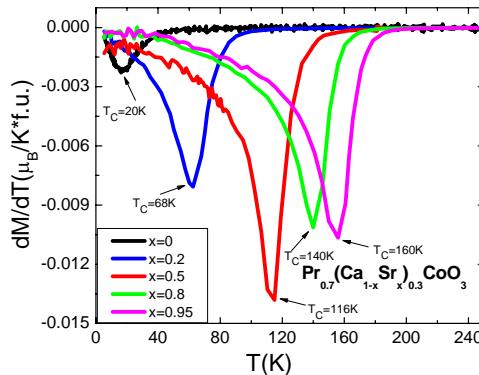

Figura 4.11. Magnetizările FC și ZFC ale sistemului $\text{Pr}_{0.7}(\text{Ca}_{1-x}\text{Sr}_x)_{0.3}\text{CoO}_3$ ca funcție de temperatură măsurată în 0.1 T . Pentru a) $x = 0.95$, b) $x = 0.5$, (în inset: graficele de histereza la 5, 15 și 50K).[43]

Graficele de histereza indică faptul că probele au un comportament feromagnetic, după cum se observă în Figura 4.11 b) pentru proba cu $x = 0.5$

De asemenea am calculat temperaturile de tranzitie ca fiind minimul derivatei $\frac{\partial M}{\partial T}$

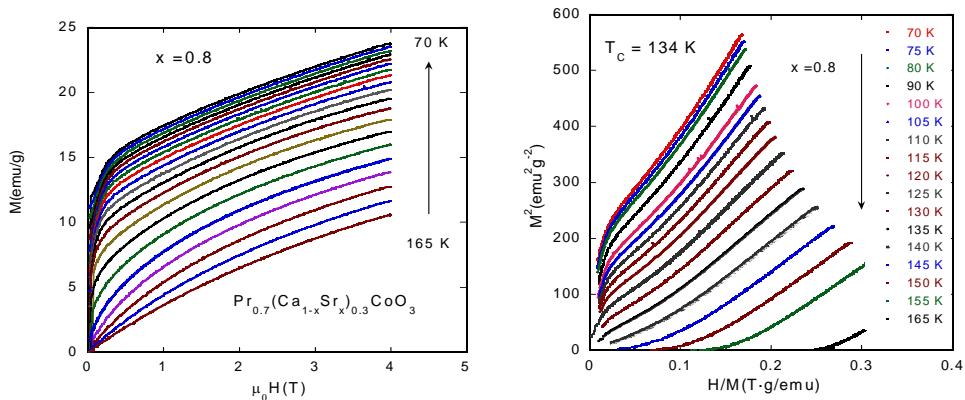
observându-se că valorile temperaturilor de tranzitie cresc odată cu descreșterea continutului de Ca (Figura 4.12)

Figure 4.12. Determinarea punctelor de inflexiune ale temperaturii de tranzitie folosind derivele $\partial M / \partial T$

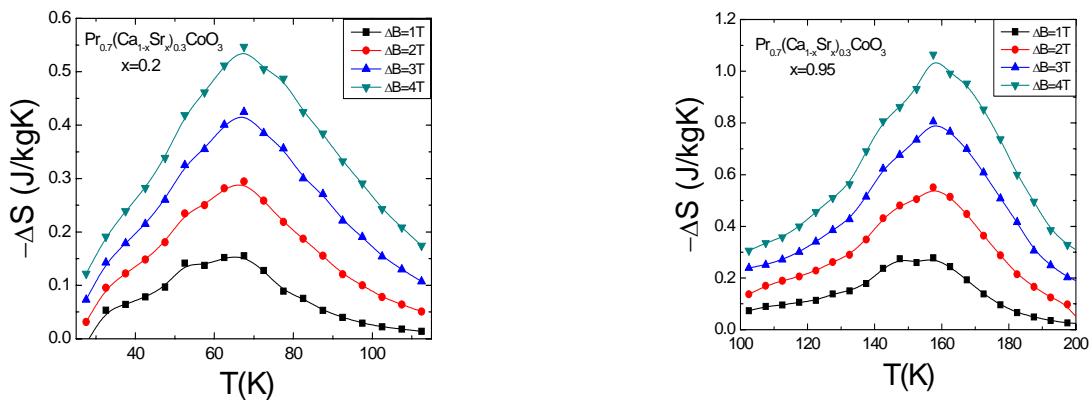
Curbele $M(H)$ nu se saturează pentru nici una din probe, chiar la campuri de pana la 9T . Un astfel de comportament sugerează existența unei faze feromagnetice dominante, împreună cu o fază non-magnetică fiind vorba de o situație de separare de faze.

Pentru a studia natura tranzitiilor magnetice am realizat o reprezentare Arrott (Figura 4.13) folosindu-ne de criteriul Banerjee [40] tranzitia de ordinal doi fiind evidentă.

Figura 4.13. Izotermele de magnetizare masurate la diferite temperatură intre 70 și 165K pentru $\text{Pr}_{0.7}(\text{Ca}_{0.2}\text{Sr}_{0.8})_{0.3}\text{CoO}_3$. (b) Reprezentarea Arrott pentru proba cu $x=0$. [43].

Dependentele de temperatură al variatiei entropiei sunt prezentate în Figura 4.14. Valorile maxime ale variatiei apar în jurul temperaturii de tranzitie în cazul tuturor probelor din acest sistem.

Figura 4.14. Dependentele de temperatură ale variatiei entropiei pentru probele cu $x=0.2$ și $x=0.95$ cu $\Delta B = 1, 2, 3$ și 4 T [43].

In cazul acestui sistem nu se poate vorbi de un efect magnetocaloric semnificativ, deoarece valorile magnetizarii sunt mici, tranzitia largă, cu o distribuție a temperaturilor de tranzitie care duce la valori neglijabile pentru $(\partial M(T, H) / \partial T)_H$.

Luând în considerare dopajul (Ca, Sr) nu se observă o variație foarte mare a valorilor RCP, acestea fiind relativ mici în comparație cu valorile obținute în cazul manganitelor dopate, dar sunt suficient de mari pentru a prezenta un interes ridicat pentru aplicații. (Tabelul 4.3)

Tabelul 4.3. Valorile RCP pentru sistemul $\text{Pr}_{0.7}(\text{Ca}_{1-x}\text{Sr}_x)\text{CoO}_3$ ($x=0.2, 0.5, 0.8$ si 0.95)

	RCP (J/Kg)			
	$x = 0.2$	$x = 0.5$	$x = 0.8$	$x = 0.95$
$\Delta B = 4\text{T}$	31.46	53.5	54.9	59.85
$\Delta B = 3\text{T}$	22.03	41.6	44.8	42.86
$\Delta B = 2\text{T}$	13.57	29.4	30.2	26.64
$\Delta B = 1\text{T}$	6.23	15.2	15.7	12.07

4.2.4. Concluzii preliminare

Compusii $\text{Pr}_{0.7}(\text{Ca}_{1-x}\text{Sr}_x)_{0.3}\text{CoO}_3$ cu $x = 0, 0.2, 0.5, 0.7, 0.8, 0.95$, and 1 au fost obtinuti prin metoda reactiei in faza solida.

Toate probele au cristalizat in structura de tip ortorombic. Proba $\text{Pr}_{0.7}\text{Ca}_{0.3}\text{CoO}_3$ prezinta un comportament de tip cluster-glass, neprezentand ordine magnetica la distanta. Cand Sr inlocuieste partial Ca comportamentul cluster-glass este suprimat, iar magnetismul probei este sporit. In mod similar conductia electrica este imbunatatita odata cu cresterea continutului de Sr.

Toate probele prezinta magnetorezistenta negativa la temperaturi joase. Conductia electrica este controlata de efectele ce au loc la granitele dintre graanti.

4.3. Sistemul $\text{Nd}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$

4.3.1. Prepararea probelor

Compusii $\text{Nd}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$ cu $x = 0.3, 0.5$, au fost obtinuti prin metoda reactiei in faza solida.

4.3.2. Analiza structurala

Difracțiile de raze X au fost realizate la temperatura camerei cu ajutorul difractometrului Brucker Advance D8 AXS iar rafinarile Rietveld au fost facute cu ajutorul programului TOPAS. Difracțiile de raze X au aratat in toate probele prezenta unei singure

faze perovskitice probele avand o simetrie ortorombica. De asemenea parametrii de retea sunt in bun acord cu valorile raportate in studii anterioare (Tabelul 4.4).

Table 4.4. Parametrii de retea pentru sistemul $Nd_{1-x}Sr_xCoO_3$

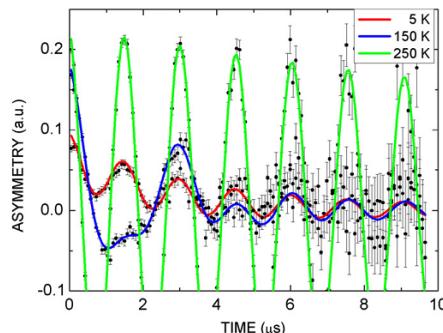
x	0.3	0.5
a[Å]	5.36	5.37
b[Å]	5.40	5.41
c[Å]	7.59	7.61
V[Å ³]	220.41	221.78
Cry Size (nm)	69.06	57.09
R _{Bragg}	1.53	1.82

4.3.3. Proprietati magnetice si de transport ale sistemului $Nd_{1-x}Sr_xCoO_3$

Rezultatele masuratorilor magnetice pe probele $Nd_{0.7}Sr_{0.3}CoO_3$ si $Nd_{0.5}Sr_{0.5}CoO_3$ sunt similare celor deja raportate [47, 48] avand $T_C \sim 140$ K si $T_F \sim 40$ K pentru proba $Nd_{0.7}Sr_{0.3}CoO_3$ si $T_C \sim 200$ K si $T_F \sim 45$ K pentru proba $Nd_{0.5}Sr_{0.5}CoO_3$.

Cu ajutorul reprezentarii Arrott, unde se observa foarte clar o pantă pozitiva indicând o tranziție de ordinal doi, am determinat $T_C=140K$ pentru proba cu $x=0.3$

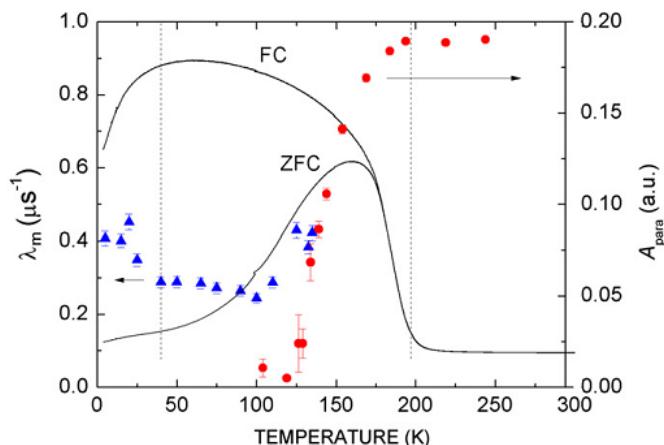
Experimentele de μ SR au evidențiat proprietăți magnetice neobișnuite ale acestor compusi. În Figura 4.15 sunt prezentate spectrele μ SR înregistrate la diferite temperaturi pentru proba $Nd_{0.5}Sr_{0.5}CoO_3$.

Figure 4.15. Spectrele μ SR pentru $Nd_{0.5}Sr_{0.5}CoO_3$ înregistrate în modul wTF la diferite temperaturi: 5, 150 și 250K[41].

$A_{para}(T)$ pentru proba $Nd_{0.5}Sr_{0.5}CoO_3$ este prezentate în Figura 4.16. Aceasta scade către zero odată cu descreșterea temperaturii între 200 și 250K indicând prezenta unei tranziții magnetice de fază, din stare paramagnetică în stare feromagnetică.

Dependenta de temperatura a ratei de relaxare λ_m a asimetriei magnetice A_{para} sunt prezentate în Figura 4.16, alături de magnetizările FC și ZFC.

Figure 4.16. $A_{\text{para}}(T)$ și $m(T)$ pentru proba $\text{Nd}_{0.5}\text{Sr}_{0.5}\text{CoO}_3$. Linia continuă: dependența de temperatură a magnetizarilor FC și ZFC. [41]

4.3.4. Concluzii preliminare

Rezultatele masuratorile magnetice pentru probele $\text{Nd}_{0.7}\text{Sr}_{0.3}\text{CoO}_3$ și $\text{Nd}_{0.5}\text{Sr}_{0.5}\text{CoO}_3$ sunt în acord cu rezultatele obținute în studii efectuate anterior.

Apariția ordinii feromagnetice induse a rețelei de Nd în compusii $\text{Nd}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$ este marcată de o creștere a ratei de depolarizare a spinului muonului $\lambda_m(T)$ sub $\sim 45\text{K}$. Datele obținute în urma masuratorilor μSR nu arată dovezi ale unei separări de faze în cele două probe.

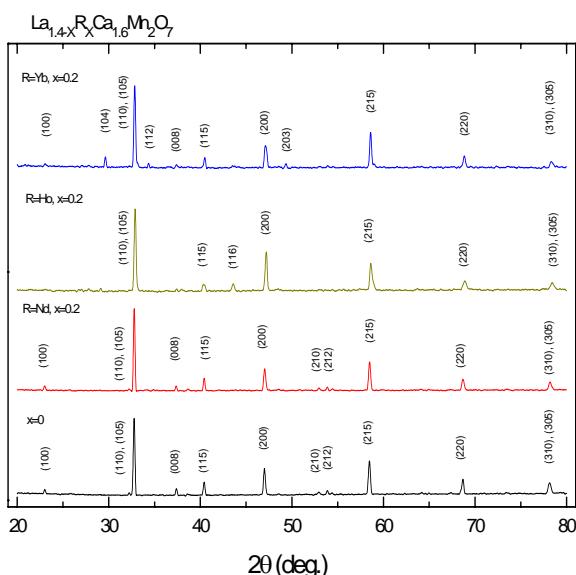
4.4. Sistemul $\text{La}_{1.2}\text{R}_{0.2}\text{Ca}_{1.6}\text{Mn}_2\text{O}_7$ (cu R = Nd, Ho, Yb)

4.4.1. Prepararea probelor

Probele policristaline cu o componență nominală $\text{La}_{1.2}\text{R}_{0.2}\text{Ca}_{1.6}\text{Mn}_2\text{O}_7$ unde R = La, Nd, Yb, Ho au fost obținute prin reacție în faza solidă, din materiale de înaltă puritate (oxizi și carbonați), la temperaturi ridicate.

4.4.2. Analiza structurală

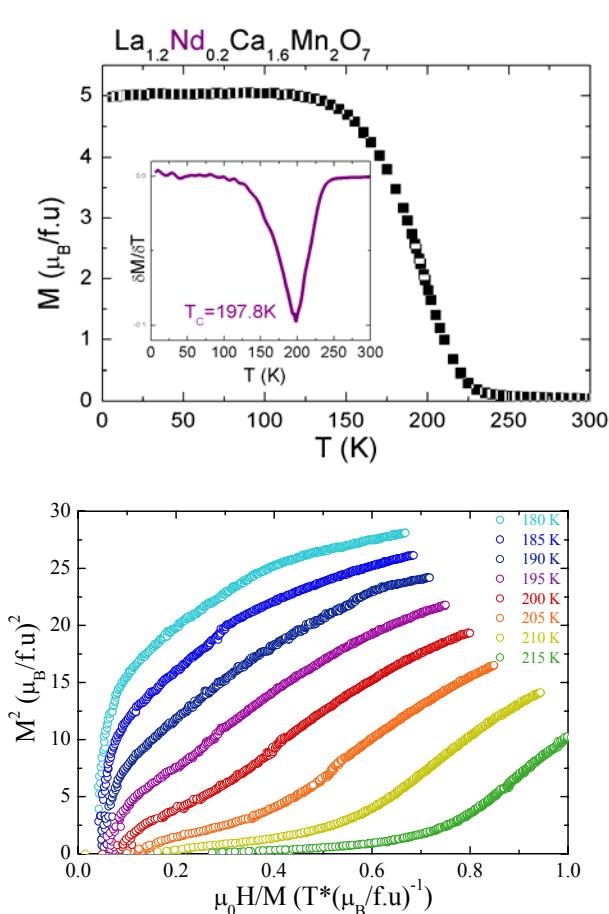
Difracțiile de raze X au fost înregistrate cu ajutorul unui difractometru Bruker D8 Advance AXS folosind radiații Cu K α . Difracțiile de raze X pentru toate probele au arătat, existența unei singure faze (Figura 4.17).

Figure 4.17. Spectrele de raze X pentru compusii $\text{La}_{1.4-x}\text{R}_x\text{Ca}_{1.6}\text{Mn}_2\text{O}_7$ [49].

4.4.3. Masuratori magnetice

Măsurările de magnetizare nu prezintă saturare pentru nici una din probele studiate. Se poate observa prezența unei tranzitii de la ună stare feromagnetică la o stare paramagnetică. Temperaturile Curie au fost determinate cu ajutorul reprezentării Arrott, și din dependența de temperatura a magnetizării într-un camp de 0.03T, la temperaturi unde dM/dT prezintă minime.

Figura. 4.18. (sus) Dependenta de temperatura a magnetizarii intr-un camp de 0.03 T iar in inset dependenta de temperatura a dM/dT ; (jos) reprezentarea Arrot pentru proba $\text{La}_{1.2}\text{Nd}_{0.2}\text{Ca}_{1.6}\text{Mn}_2\text{O}_7$ [49]

Temperaturile Curie descresc atunci când La este înlocuit de ioni ai pământurilor rare. Diminuarea temperaturilor Curie poate fi corelată cu schimbări structurale. Razele atomice ale R^{3+} sunt mai mici în comparație cu cea a La^{3+} , ceea ce are ca rezultat o inclinare a unghiului Mn-O-Mn și o diminuare a interacțiunilor de schimb.

La temperaturi sub 400K dependenta de temperatura a inversului susceptibilitatii nu este liniara, probabil datorita aparitiei de clusteri.

Curbele ZFC/FC sunt diferite la temperaturi joase, ca urmare a unui comportament de tip spin-glass.

Starea anizotropa de tip spin-glass apare datorita competitiei aleatoare a interacțiunilor de dublu schimb și a celor de superschimb împreună cu o anizotropie specifică unei structuri stratificate.

Competitia dintre interactiunile antiferomagnetice si cele feromagnetice poate duce la frustrari, acestea fiind responsabile cu aparitia comportamentului de tip spin-glass observat in unele cobaltite si manganite.

Valorile maxime ale variației entropiei $|\Delta S|$ apar la temperaturi foarte apropiate de temperaturile de tranzitie. Curbele variației entropiei sunt simetrice de o parte și de alta a valorii maxime fenomen ce este caracteristic tranzitiilor magnetice de ordinal doi [50].

Un alt avantaj al acestor material pentru refrigerarea magnetică este largimea pick-urilor și și usurinta cu care se poate modifica valoarea temperaturii de tranzitie.

4.4.4. Concluzii preliminare

Substituirea atomilor de La cu atomi R nu afectează structura cristalina dar duce la o diminuare a parametrilor de rețea. De asemenea temperaturile Curie descresc odată cu substituirea atomilor de La cu cei de tip R.

Starea anizotropă de tip spin-glass confirmată de masurările ZFC/FC apare datorită competiției între interacțiunile feromagnetice de dublu schimb și cele antiferomagnetice de superschimb și de asemenea datorită anizotropiei cauzată de structura stratificată.

Valorile maxime ale variației entropiei apar la temperaturi foarte apropiate de temperaturile de tranzitie.

Valorile RCP(S) împreună cu largimea curbelor variației entropiei și posibilității de a modifica ușor valoarea temperaturii de tranzitie demonstrază aplicabilitatea acestui tip de materiale în refrigerarea magnetică.

Concluzii

Proprietatile structurale, electronice si magnetice ale compusilor $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$, $\text{Pr}_{0.7}(\text{Ca}_{1-x}\text{Sr}_x)_{0.3}\text{CoO}_3$, $\text{Nd}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$ and $\text{La}_{1.2}\text{R}_{0.2}\text{Ca}_{1.6}\text{Mn}_2\text{O}_7$ au fost studiate cu ajutorul difractiei de raze X, masuratorilor de magnetizare si susceptibilitate magnetica, SEM si μSR .

Substitutiile realizate au avut efecte semnificative in modificarea proprietatilor structurale, magnetice si de transport, in toti acestei compusi.

Concluziile privind compusii studiati sunt urmatoarele:

- Toate probele au fost obtinute prin reactie in faza solida pornind de la precursori de puritate ridicata (oxizi si carbonati), la temperaturi inalte.
- Difractiile de raze X au aratat prezenta unei singure faze in toti compusii.
- Pentru compusii $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$, $\text{Pr}_{0.7}(\text{Ca}_{1-x}\text{Sr}_x)_{0.3}\text{CoO}_3$, $\text{Nd}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$ se observa o crestere a valorii temperaturii de tranzitie odata cu cresterea dopajului cu Sr. In compusul $\text{La}_{1.2}\text{R}_{0.2}\text{Ca}_{1.6}\text{Mn}_2\text{O}_7$ temperatura de tranzitie scade pe masura ce La este inlocuit cu Ho, Yb sau Nd.
- In cazul compusului $\text{Pr}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$ ($x = 0.3, 0.4$ si 0.5) s-a observant o dubla tranzitie magnetica evidentiata atat prin masuratori magnetice conventionale cat si prin masuratori μSR .
- In cazul compusului $\text{Pr}_{0.7}(\text{Ca}_{1-x}\text{Sr}_x)_{0.3}\text{CoO}_3$ pentru probele cu $x > 0$ a fost observant un comportament de tip feromagnetic sub temperatura de tranzitie. Proba $\text{Pr}_{0.7}\text{Ca}_{0.3}\text{CoO}_3$ prezinta un comportament de tip custer-glass, fara a avea ordine magnetic la distant. Pe masura ce Sr inlocuieste partial Ca, comportamentul de tip cluster-glass dispare magnetismul este marit, si conductia electrica este imbunatatita.
- Rezultatele masuratorile magnetice pe probele $\text{Nd}_{0.7}\text{Sr}_{0.3}\text{CoO}_3$ si $\text{Nd}_{0.5}\text{Sr}_{0.5}\text{CoO}_3$ sunt in acord cu rezultatele obtinute in studii efectuate anterior.

Aparitia ordinii feromagnetice induse a retelei de Nd in compusii $\text{Nd}_{1-x}\text{Sr}_x\text{CoO}_3$ este marcata de o crestere a ratei de depolarizare a spinului muonului $\lambda_m(T)$ sub $\sim 45\text{K}$. Datele obtinute in urma masuratorilor μSR nu arata dovezi ale unei separari de faze in cele doua probe.

- Substituirea atomilor de La cu atomi R nu afecteaza structura cristalina dar duce la o diminuare a parametrilor de retea. De asemenea temperaturile Curie descresc odata cu substituirea atomilor de La cu cei de tip R.

Valorile maxime ale variatiei entropiei apar la temperaturi foarte apropiate de temperaturile de tranzitie.

Valorile RCP(S) impreuna cu largimea curbelor variatiei entropiei si posibilitatii de a modifica usor valoarea temperaturii de tranzitie demonstraza aplicabilitatea acestui tip de materiale in refrigerarea magnetica.

Referinte selectate

- [1] M. A. Señaris-Rodríguez and J. B. Goodenough, *J. Solid State Chem.* **118**, (1995) 323.
- [2] R. Von Helmolt, J. Wecker, B. Holzapfel, L. Schultz, K Samwer, *Phys. Rev. Lett.* **71** (1993) 2331.
- [3] G. Radaelli, D.E. Cox, M. Marezio, S.-W. Cheong, P.E Schiffer, A.P. Ramirez, *Phys. Rev. Lett.* **75** (1995) 4488.
- [5] A. Maignan, C. Martin, D. Pelloquin, N. Nguyen, and B. Raveau, *J. Solid State. Chem.* **142**, 247 (1999).
- [6] K.-I. Kobayashi, T. Kimura, H. Sawada, K. Terakura, and Y. Tokura, *Nature (London)* **395**, 677 (1998).
- [7] J. Nakamura, J. Lindén, T. Yamamoto, M. Karppinen, H. Yamauchi, and T. Pietari, *Appl. Phys. Lett.* **76**, 2925 (2000).
- [8] Y. Moritomo, A. Asamitsu, H. Kuwahara, Y. Tokura, *Nature* **380** (1996) 141.
- [9] J.B. Philipp, J. Klein, C. Recher, T. Walther, W. Mader, M. Schmid, R. Suryanarayanan, L. Alff, R. Gross, *Phys. Rev. B* **65** (2002) 184411.
- [10] Advances in Physics, 1999, Vol. 48, No. 2, 167- 293
- [11] Mark R. Levy, PhD Thesis, Department of Materials imperial College of Science, Technology and Medicine January 2005
- [12] Journal of Magnetism and Magnetic Materials 200 (1999) 1-23
- [13] C. Zener. *Phys. Rev.*, **81**:440, 1951.
- [14] H. A. Kramers. *Physica*, **1**:182, 1934.
- [15] P. W. Anderson. *Phys. Rev.*, **79**:350, 1950.
- [16] P. W. Anderson. *Phys. Rev.*, **80**:922, 1950.
- [17] Pecharsky V.K., Gschneider K.A. Jr., *J. Magn. Magn. Mater.*, **200** (1999), 44.
- [18] Tishn A.M., [in:] *Handbook of Magnetic Materials*, K.H.J. Buschow (Ed.), Elsevier, Amsterdam, 1999, vol.12, p. 395
- [19] Gschneider K.A. Jr., Pecharsky V.K., Pecharsky A.O., Zimm C.B., *Rare Earth' 98*, 315-3 (1999), 69.
- [20] P. A Cox. *Transition Metal Oxides*. Oxford, Clarendon, 1992.
- [21] Coldea Marin, Magnetorezistenta. Efecte si aplicatii. Editura Presa Universitara Clujana, 2009
- [22] V. Pop, I. Chicinas, N. Jumate, *Fizica Materialelor. Metode Experimentale*, Editura Presa Universitara Clujana, 2001
- [23] Structure, Properties and Preparation of Perovskite-type Compounds, R.Smolunhowski and N. Kurti
- [24] C. J. Brinker and G. W. Sherer, "Sol-Gel Science", Academic Press, San Diego, 1990.
- [25] A. Amato, D. Andreica, *Muon Spin Rotation*, in *Encyclopedia of Condensed Matter*, eds. F. Bassani, G. Liedl, P. Wider, Elsevier, 2005
- [26] G.M. Kalvius et al., In: Gschneidner KA (eds.) *Handbook on the Physics and Chemistry of Rare Earths*, vol. 32, p. 55. Amsterdam: North-Holland, (2001).
- [27] P. Dalmas de Reotier and A. Yaouanc, *Journal of Physics: Condensed Matter* **9** (1997) 9113.
- [28] A. Schenck Muon Spin Rotation Spectroscopy. Bristol:Adam Hilger, (1985).
- [29] H.W. Brinks, H. Fjellvag, A. Kjekshus, B.C. Hauback, *J. Solid State Chem.* **147** (1999) 464.
- [30] R. Mahendiran, P. Schiffer, *Phys. Rev. B* **68** (2003) 024427.
- [31] I.O. Troyanchuk, D.V. Karpinski, A.N. Chobot, D.G. Votsekhovich, V.M. Dobryanski, *JETP Lett.* **84** (2006) 151.
- [32] S. Hirahara, Y. Nakai, K. Miyoshi, K. Fujiwara, J. Takeuchi, *J. Magn. Magn. Mater.* **310** (2007) 1866.
- [33] J.-Q. Yan, J.-S. Zhou, J.B. Goodenough, *Phys. Rev. B* **69** (2004) 134409.
- [34] M. Uchida, R. Mahendiran, Y. Tomioka, Y. Matsui, K. Ishizuka, Y. Tokura, *Appl. Phys. Lett.* **86** (2005) 131913.
- [35] M. Ziese, *Rep. Prog. Phys.* **65** (2002) 143.
- [36] I. G. Deac, R. Tetean, I. Balasz, D. Andreica, **A. Vladescu**, R. Dudric, A. R. Tunyagi, E. Burzo; *Journal of Physics: Conference Series* **200** (2010) 052003
- [37] I. G. Deac, **A. Vladescu**, I. Balasz, A. Tunyagi and R. Tetean; *International Journal of Modern Physics B* Vol. 24, Nos. 6 & 7 (2010) 762–769
- [38] L. Wang, N. A. Frey, H. Srikanth, J. E. Davies, Kai Liu, and J. F. Mitchell, *Phys.Rev. B* **79**, 214420 (2009).
- [39] I.G. Deac , D. Andreica, I. Balasz, **A. Vladescu**, Roxana Dudric, R. Tetean; *Physica B* **406** (2011) 2795–2800
- [40] S.K. Banerjee, *Phys. Lett.* **12**, 16 (1964).
- [41] I.G. Deac, R.Tetean, D. Andreica, E.Burzo, *IEEE Trans. Magn.* **44**, (2008) 2922.
- [42] M. Ziese, *Rep. Prog. Phys.* **65**,143 (2002).

- [43] I.G. Deac , **A. Vlădescu**, I. Balasz, A. Tunyagi and R. Tetean, Acta Physica Polonica A, Vol. 120 (2011)
- [44] I. G. Deac, **A. V. Vlădescu**, Studia Universitatis BABES-BOLYAI, PHYSICA, LV, 1, 2010
- [45] V.K. Sharma, M.K. Chattopadhyay, S.B. Roy, J. Phys. D: Appl. Phys. 40, 1869 (2007).
- [46] H.M. Aarbogh, J. Wu, L. Wang, H. Zheng, J.F. Mitchell, C. Leighton, Phys. Rev. B 74, 134408 (2006).
- [47] A. Ghoshray, B. Bandyopadhyay, K. Ghoshray, V. Morschakov, K. Barner, I.O. Troyanchuk, H. Nakamura, T. Kohara, G.Y. Liu, G.H. Rao, Phys. Rev. B 69 (2004) 064424.
- [48] T. Kimura, A. Asamitsu, Y. Tomioka, Y. Tokura, Phys. Rev. Lett. 79 (1997) 3720.
- [49] **A. Vlădescu**, S. Mican, C. Himeinschi, R. Tetean, JOURNAL OF OPTOELECTRONICS AND ADVANCED MATERIALS, Vol. 13, No. 3, March 2011, p. 263 – 267
- [50] K.W.Zhou, Y.H.Zhuang, J.Q.Li, J.Q.Deng, Q.M.Zhu, Solid State Commun. 137, 275 (2006).

Lista de publicatii

1. Deac I. G.; **Vlădescu A.**; Balasz, I., Tunyagi, A.; Tetean, R.
Low Temperature Magnetic Properties of $Pr_{0.7}(Ca,Sr)_{0.3}CoO_3$ Oxides
ACTA. PHYS. POL. A Vol.: 120 Issue: 2 Pag.: 306-310 (2011)
2. Deac I. G.; Andreica D.; Balasz I.; **Vlădescu A.**, Dudric R.; Tetean, R.
 μ SR Investigation of magnetic phases in $R_{1-x}Sr_xCoO_3$ oxides ($R=Pr, Nd$)
PHYSICA B. Volume: 406 Issue: 14 Pages: 2795-2800
3. **Vlădescu A.**; Mican S.; Himeinschi C.; Tetean, R.
Magnetocaloric effect in $La_{1.2}R_{0.2}Ca_{1.6}Mn_2O_7$ compounds
J. OPTOELECTRON ADV. M. Volume: 13 Issue: 2-4 Pages: 263-267 (2011)
4. Deac IG, **Vlădescu A**; Balasz I; Tunyagi A; Tetean R
Electrical and magnetic properties of transition metal oxides $Ln_{1-x}A_xMO_3$ ($Ln = Pr, Nd; A = Ca, Sr; M = Mn, Co$)
J. OPTOELECTRON ADV. M. Vol.: 12 Issue: 8 Pag.: 1818-1824 (2010)
5. Pascuta P., **Vlădescu A.**, Borodi G., Culea E., Tetean R.
Structural and magnetic properties of zinc ferrite incorporated in amorphous matrix,
Ceramic International, 37, 3343-3349, 2011
6. Pascuta P., **Vlădescu A.**, Borodi G., Culea E., Tetean R.
Synthesis, structural and magnetic characterization of iron-zinc-borate glass ceramics containing nanocrystalline zinc ferrite
J.Mater Sci: Mater Electron DOI 10.1007/s10854-011-0444-4

7. Deac IG; **Vlădescu A.**; Balasz I; Tunyagi A; Tetean R.
*Electrical and magnetic behavior of transition metal oxides $Ln_{0.7}A_{0.3}TMO_3$, $Ln = La, Pr$;
 $A = Ca, Sr$ AND $TM = Mn, Co$*
INT J MOD PHYS B Volume: 24 Issue: 6-7 Pages: 762-769
8. Deac IG, Tetean R, Balasz I, Andreica D, **Vlădescu A**, Dudric R, Tunyagi AR and Burzo E.*Magnetic transitions in the perovskites $Pr_{1-x}Sr_xCoO_3$*
J. Phys.: Conf. Ser. **200** 052003
9. Iosif G. Deac, **A. V. Vladescu**
Glassy magnetic behaviour in the perovskite transition metal oxides $Pr_{0.7}Ca_{0.3}TMO_3$ ($TM = Mn, Co$) STUDIA UBB PHYSICA, LV, 1, 2010